

Aczél Géza

(szino)líra

TORZÓSZÓTÁR

árcédula

úgy rémlik gyerekkoromban a boltokban nemigen volt még árcédula megnyit kérhet a mindig kopottas pult mögött szeme legtöbbször kisírva a maga elé rakott árukért néhány fáradt nénike vagy ha humortalan bajszos ember dörgött rád hogy a pénzt ide ha van annyi egyáltalán amit egy kis kockás cetlire gondosan felírta jó anyám érzéketlenül nézve amikor előnt a szorongás vagy a féktelen öröm előzőt néhány fillér hiánya táplálta hogy bizonytalan dűnnyögéssel mi is maradjon ott az elsárgult nagy mérleg mögött a csekély maradékban pedig felcsillant a haszon pénzforgalomban még értelmezhetetlen reménye hogy anyuka szelíd sztornójával a visszajáró lesz az ügyes fiúcska bére mindenféle savanyú cukorra melyek idő előtt fogait majd kikezdi később a modern korszak kezdte előkotorni a nagy pemzlit egyre gyakrabban és rafináltabban a tízes számrendszer fordulója előtt egy forinttal kacérkodva a lélektani bulikkal és mikor már azt hitted megoldódott végleg a kereslet s kínálat felsőbb szintről terelgetett rejtélye egy anyó rozoga sámlin két gyanús bundabugyival a piac sarkán megállt odáirva ákombákommal akció

arcél

mikor a versíró már az őszikéken is túlesett persze ha költészet egyáltalán az az egyveleg amit maga mögé túrt évtizedek során lírai bánatában tehát mikor elernyedte ihletében már alig fogan meg a számvetés igénye mivel fontosabb lesz lelkében az elbocsájtó béke és a halmazállapotát légiesre váltó halkán

szítáló élmény részben túlbillenve a hétköznapok fölös nehezekén amely a hídon már alig értelmezhető miként tolakodott a hatalom vályújánál a sok örökös nagymenő a gyengébbet rútol kifosztva amitől az etika mérlegén akármilyen ronda nem billen nagyobb semmilyen csapzott rablóbanda de a privát szféra is hosszú lélektani szenvedés nyomán átvált egy bomlófélben lévő különös alakzatra melyben közönyössé válnak az ölelések és a haragos belviszályok s a romantikus kapcsolat is amit a túlhevült korban a szerelem megáldott csúszni kezd a fásultság alagútjain hol az egykori sikerek és kudarcok a ragaszkodás gesztusai néhány kedves arcél önhibán kívül már fehér foltokkal kitarakva s bár utódaihoz végső erejével ő még tekintgetne jobbra-balra a nagy néma menetelések víziójától tehetetlenül már nem szabadulhat

© Szöllösi Mátyás